

دوره‌ی راهبر بودن و اعمال مؤثر راهبری به عنوان ابراز طبیعی خود

مدل هستی‌شناسانه/پدیدارشناسانه

تجربه‌گری دوره: یکپارچگی

نویسنده: محمد بیات

www.okbayat.com | me@okbayat.com

کلام دوم: آنچه که می‌دانید

با کمی تامل در حوزه‌ای از پروژه‌ی راهبری‌تان که می‌خواهید در آن یک پیشرفت قابل توجهی در بهره‌وری خود، روابط، گروه و یا سازمان ایجاد کنید نگاهی بی‌اندازید (اگر «تجربه‌گری بهره‌وری» را قبلاً انجام داده‌اید همان حوزه‌ای را که در آن تجربه‌گری انتخاب کرده‌ای را در نظر بگیرید)،

۱. لیستی از تمامی کارهایی را که می‌دانید باید انجام دهید و یا می‌دانید که نباید انجام دهید و در صورت انجام تا چه تاریخی باید انجام دهید را یادداشت کنید.

این کارهایی را که لیست کرده‌اید همگی جزو کلام ۲ شما هستند (هر آنچه که می‌دانید باید انجام دهید یا ندهید، و در صورت انجام، آن را همانطوری انجام دهید که می‌دانید باید انجام شود، و آن را به موقع انجام دهید، مگر اینکه صریحاً عکس آن را گفته باشید).

۲. به لیستی که تهیه کرده‌اید نگاه کنید، آن کلام‌هایی که نمی‌خواهید به آنها عمل کنید را مشخص کنید و صریحاً اعلام کنید که نمی‌خواهید به آنها عمل کنید.

۳. دوباره به لیستی که تهیه کرده‌اید نگاه کنید، موارد باقی مانده جزو کلام‌های شما هستند و باید به آنها رسیدگی کنید.

۴. به آن حوزه‌ی مشخص شده دوباره نگاه کنید، لیستی از کارهایی را که «می‌دانید که نمی‌دانید چه کاری باید انجام دهید» را به لیست خود اضافه کنید.

۵. حال در سبب شفاف کردن آنها قدمی بردارید و پس از شفاف شدن آنها، در صورتی که کاری هست که قصد ندارید به آن عمل کنید را صریحاً اعلام کنید. و ما بقی کارها را در لیست خود اضافه کنید.

۶. دوباره به لیست خود نگاه کنید، هرآنچه در این لیست هست جزو کلام شما هست و باید به آنها رسیدگی کنید.

نکته:

ممکن است بعضی افراد با کلام ۲ مشکل داشته باشند (اینکه کلام آن‌ها، آن چیزی باشد که می‌دانند باید انجام دهند و آن را همانطوری انجام دهند که می‌دانند باید انجام شود)، چون شاید در بعضی موقعیت‌ها، ندانند که چکاری باید انجام دهند، یا ندانند آن کار، چگونه باید انجام شود. اگر کسی نداند که چه کاری باید انجام دهد، و نداند که نمی‌داند چه کاری باید انجام دهد، این با تعریف کلام یک فرد که در کلام ۲ آمده است تناسب ندارد، (انجام آنچه که می‌دانید باید انجام دهید). اما، اگر کسی نداند که چه کاری باید انجام دهد، ولی بداند که نمی‌داند چه کاری باید انجام دهد، این با تعریف کلام یک فرد در کلام ۲ متناسب است، و اینکه فرد صریحا اعلام کند که نمی‌داند چه کاری باید انجام دهد، بخشی از کلام اوست. در غیر این صورت، دیگران فکر می‌کنند آن فرد می‌داند که چه کاری باید انجام دهد. همین موضوع درباره‌ی اینکه فرد “بداند آن کار چگونه باید انجام شود” نیز صدق می‌کند.